

esserede mig i allerhøjeste Grad. Han sidestiller dette Spørgsmaal om Hvalfangsten med de andre separatistiske Forslag om Lagtingslov og Skattelov og siger, at ogsaa i dette Forslag stikker den separatistiske Hestefod frem. Det er aldeles glimrende. Derved har nemlig det ærede Medlem faktisk fæstet Separatistnavnet paa alle Sambandpartiets Lagtingsmedlemmer, for de har stemt for Forslaget alle sammen; det er dem, der har baaret det frem i Lagtinget; efter at det første Gang var nægtet Fremme af den højtærede Justitsminister, er det genoptaget og baaret frem af Sambandspartiet, og den ærede Repræsentant for Færøerne i det andet høje Ting har været meget ivrig for at faa dette Forslag frem og faa det vedtaget netop i denne Form. Det var derfor efter min Mening en ganske fortræffelig Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med ved nu at stemple ogsaa Sambandpartiets Medlemmer som Separatister, endog Separatister med Hestehove.

Piper: Jeg er saa heldig i dette Tilfælde at kunne støtte mig til den højtærede Justitsministers Autoritet. Ministeren er jo selv draget til Felts mod den Bestemmelse, jeg ankede over.

Justitsministeren (Zahle): Nej, Hestefoden har det ærede Iste Medlem for 2den Kreds (Piper) selv stukket frem, ingen anden har været der med Hestefoden end han. Han har sagt om et Forslag, som er enstemmigt vedtaget af hele Lagtinget, ogsaa med Sambandspartiets Stemmer, at her var den separatistiske Hestefod stukket frem. Det er fuldkommen rigtigt, at det hæfter paa det ærede Medlem, og det kan ikke nytte noget, at han nu vil krybe i Skjul bag mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sørensen-Egaa: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte om de to foregaaende Lovforslag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Skydsvæsenet paa Færøerne af 17. Marts 1865.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5607).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): I Anledning af dette Forslag, som gaar ud paa en Ændring i Lov om Skydsvæsenet paa Færøerne af 17. Marts 1865, skal jeg kun bemærke, at Sagen endnu ikke er kommet ned fra Amtet til Justitsministeriet og derfor ikke har været Genstand for Behandling i Ministeriet. Jeg kan af denne Grund ikke gaa nærmere ind paa Forslaget, men efter at have læst Forslaget og de dertil knyttede Bemærkninger igennem finder jeg Anledning til at udtale følgende: Det er vist meget rigtigt, at den nuværende Ordning af Befordringsvæsenet paa Færøerne er meget forældet. Befordringsvæsenet er nu indrettet saaledes, at efter visse Regler kan enhver, som skal rejse, kræve at blive skydset. Den Betaling, han skal erlægge herfor efter de gældende Takster, er sikkert i Forhold til Pengenes nuværende Værdi — Pengene er vist forringede fuldt saa meget paa Færøerne som hernede — alt for lav og rammer den, der er pligtig til at udføre Skydsen, uretfærdig haardt. Det er derfor vistnok rigtigt, at Skydspligten bliver ophevet; men om det saa er tilstrækkeligt, at f. Eks. Sysselmændens Skyds bliver afløst saaledes, at han faar, hvad der gennemsnitlig i Løbet af de sidste 10 Aar er udlagt til nødvendigt Skyds, ved jeg ikke. Det maa, forekommer det mig, vel sagtens være lovlig lidt. Jeg ved heller ikke, hvorledes det egentlig forholder sig, naar det i § 1, Iste Punktum, siges: Al Skyds ophæves med Undtagelse af Præsteskyds, og der saa i Bemærkningerne staar noget om Afløsningen af Præsteskyds. Men det er jo noget, vi let kan komme igennem, naar vi kommer til at arbejde med Sagen. Nu vil jeg imidlertid ikke kunne komme til at fremsætte et Forslag herom, da den meget ærede Landstingsmand (Patursson) har forelagt et saadant; men jeg haaber, at det høje Landsting vil tage venligt imod det, og at dette Lovforslag allerede i indeværende Rigsdagssamling maa blive ophevet til Lov.

Forslagsstilleren (Patursson): Jeg skal i Tilslutning til den højtærede Minister